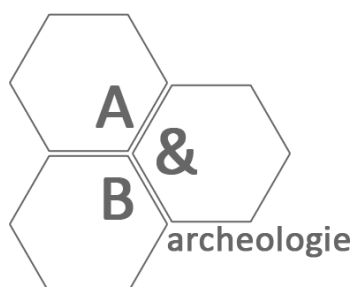

Nota Aalbeke Moeskroensesteenweg 257-267

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

24-1-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een verkaveling te Aalbeke (Kortrijk) Moeskroensesteenweg 257-267 (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek. In het programma van maatregelen was opgenomen dat landschappelijke boringen, en indien nodig verkennende en waarderende boringen, en een proefsleuvenonderzoek dienden uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit verder vooronderzoek beschreven.

In eerste instantie werden landschappelijke boringen uitgevoerd op het terrein. Dit onderzoek werd uitgevoerd op maandag 11 januari 2021. In totaal werden 3 boringen geplaatst waarbij in één boorpunt een verstoorde bodemopbouw werd vastgesteld tot een diepte van ca. 82cm. Ter hoogte van boorpunt 2 werd een A(p)-C bodemprofiel aangeboord, ter hoogte van boorpunt 3 een A(p)-AC-C profiel. De C-horizont kenmerkt zich door een gelig bruine, matig natte leem en bevindt zich op een diepte van ca. 32 à 47cm onder het huidige maaiveldniveau. Er werden geen aanwijzingen aangetroffen voor een *in situ* bewaarde steentijdsite, bijgevolg werd geen verder archeologisch booronderzoek uitgevoerd. Wel diende nog een proefsleuvenonderzoek te worden uitgevoerd. Dit vooronderzoek met ingreep in de bodem vond plaats op woensdag 20 januari 2021. Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van vijf parallelle oost-west georiënteerde sleuven. Het vooropgestelde sleuvenplan kon grotendeels gevolgd worden. Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 1,80m breed. Er werden enkele kijkvensters aangelegd om de daadwerkelijke afwezigheid van sporen te controleren. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na de voltooiing van de registratie van de sleuven werden deze gedicht.

De zone van de geplande werken is ca. 3225m² groot. Hiervan werd ca. 392,8m² (12,2%) onderzocht door middel van proefsleuven, en 13,3m² (0,4%) door middel van kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee behaald (12,6%). Er kon aldus een goede inschatting gemaakt worden van het archeologisch potentieel van het terrein dat in dit geval negatief bleek te zijn.

Op de oudste raadpleegbare historische kaart, de Ferrariskaart uit 1777, wordt het plangebied weergegeven ten oosten van de reeds bestaande Moeskroensesteenweg. In het noordelijke deel van het terrein zijn twee gebouwen te onderscheiden. Het zuidelijke deel van het plangebied is in gebruik als landbouwgrond. De 19de-eeuwse cartografische bronnen geven deze bebouwing echter niet langer weer. Op de Vandermaelenkaart (ca. 1846-1854) wordt een wet-oost georiënteerde helling aangegeven. De luchtfoto's uit het einde van de 20ste eeuw en het begin van de 21ste eeuw geven weer hoe het westelijke deel van het plangebied zich ontwikkelt van tuinzone tot akkerland. Op archeologisch vlak gebeurde in de ruime omgeving rond het plangebied nog weinig gravend

¹ Willaert, Van Goidsenhoven, Thys 2019; Van Goidsenhoven 2019.

onderzoek. Een proefsleuvenonderzoek op ca. 1,5km ten westen van het terrein bracht enkele grachten en geïsoleerde kuilen uit de volle en late middeleeuwen aan het licht (CAI ID 214832 en 218215). Verder verwijzen de gekende archeologische waarden voornamelijk naar cartografische indicatoren van laatmiddeleeuwse en vroegmoderne hoeves en dergelijke en naar resultaten van veldkarteringen. Deze laatste brachten voornamelijk vondsten uit het finaal-paleolithicum tot de (late) middeleeuwen aan het licht.

Hoewel het landschappelijk kader een verhoogde trefkans voor zowel steentijd artefactensites als archeologische sites met grondsporen vooropstelde, toonde het vooronderzoek aan dat er geen archeologische vindplaats(en) aanwezig is (zijn) binnen de grenzen van het terrein. Zo werden bij het landschappelijk booronderzoek geen relevante bodemhorizonten geattesteerd voor de bewaring van steentijd artefactensites. Daarnaast toonde het proefsleuvenonderzoek aan dat er geen archeologische grondsporen aanwezig zijn binnen de grenzen van het plangebied. De westelijke zone van het terrein, ter hoogte van perceel 702F, bleek bovendien in sterke mate vergraven te zijn in een recent verleden. Er werden geen sporen aangetroffen van de bebouwing die op de Ferrariskaart wordt aangegeven in het noordelijke deel van het terrein.

Gezien het proefsleuvenonderzoek geen relevante archeologische sporen opleverde, dient **geen verder onderzoek** te worden uitgevoerd binnen de grenzen van het plangebied.